

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivany Wolfové a soudců JUDr. Petra Baiarla a JUDr. Alexandry Jiříčkové v právní věci žalobce: **PRVNÍ ČESKÁ STAVEBNÍ A OBCHODNÍ, a.s.**, IČ 25640054, se sídlem 156 00 Praha 5, Zbraslav, Elišky Přemyslovny 380, zastoupeného Mgr. Bronislavem Šerákem, advokátem, Praha 5, Na Bělidle 431, proti žalovanému: **Miroslav PAVLÍK s.r.o.**, IČ 25162926, se sídlem 397 01 Písek, U výstaviště 431, zastoupenému JUDr. Zdeňkem Lacinou, advokátem, Bezděkovská 53, Strakonice, zaplacení Kč 613.396,- s přísl., o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 13 Cm 776/2006-226 ze dne 23. září 2010 takto:

- I. **Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 13 Cm 776/2006-226 ze dne 23.září 2010 se v bodě II. a III. výroku potvrzuje s tím, že bod III. správně zní takto: „Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce na náhradu nákladů řízení částku Kč 148.927,- do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku“.**
- II. **Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na náhradu nákladů odvolacího řízení částku Kč 61.284,-.**

Odůvodnění:

Soud prvního stupně rozhodl nadepsaným rozsudkem tak, že pod bodem I. výroku uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 55.396,- Kč spolu s 9 % úrokem z prodlení za dobu od 15.5.2006 do 31.5.2006. Pod bodem II. výroku žalobu

v částce Kč 558.000,- Kč spolu s příslušenstvím zamítnul a pod bodem III. výroku rozhodl o nákladech účastníků.

Na odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce uzavřel dne 21.4.2005 se společností CAC LEASING, a.s. leasingovou smlouvu, jejímž předmětem byl osobní automobil Mercedes - Benz Atego 2628 s hydraulickou rukou a sklápěcí nástavbou. Týž den toto vozidlo zakoupila společnost CAC LEASING, a.s. od žalovaného. Žalobci mělo být vozidlo předáno žalovaným rovněž dne 21.4.2005. Na vozidlo bylo nutné namontovat hydraulickou ruku a sklápěcí nástavbu, proto se žalobce dohodl se žalovaným na termínu předání dne 14.6.2005. K tomuto datu k předání nedošlo, neboť vozidlo bylo v technickém stavu, který bránil jeho převzetí. Žalobce opakovaně uplatnil u žalovaného reklamaci vad. Reklamované vady jsou specifikovány ve znaleckých posudcích. K řádnému předání vozidla došlo až dne 21.10.2005, tedy se zpožděním 129 dnů.

Žalobce se domáhá na žalovaném náhrady škody a ušlého zisku v souvislosti s prodlením žalovaného s předáním vozidla. Tento nárok zdůvodnil tak, že dne 15.6.2005 uzavřel se společností EKOSTAV s.r.o. smlouvu o provozu dopravního prostředku počínaje dnem 15.6.2005. Smlouvě z důvodů vad vozidla nemohl dostat. Společnost EKOSTAV s.r.o. vyúčtovala žalobci smluvní pokutu ve výši Kč 300.000,-, kterou byl žalobce nucen zaplatit. Dalším nárokem žalobce vyplývajícím z uzavřené smlouvy o provozu dopravního prostředku je nárok na náhradu ušlého zisku. Žalobcem je kalkulován tak, že z jednoho kilometru ve výši Kč 20,- a předpokládaného počtu 3.000 kilometrů měsíčně činí tato částka Kč 60.000,-. Za 129 dnů prodlení žalovaného s dodáním vozidla požaduje žalobce takto vzniklý ušlý zisk ve výši Kč 258.000,-.

Předmětnou žalobou se žalobce domáhal rovněž úhrady částky Kč 39.335,-. Tuto žalobce zdůvodnil tím, že byl nucen si zapůjčit náhradní vozidlo a byl nucen zaplatit úplatu ve výši Kč 39.335,-. Částka ve výši Kč 4.060,- představuje zaplacené parkovné za srpen až prosinec 2005. Náhrada za zpracované znalecké posudky činí částku Kč 12.000,- a v součtu činí škoda žalobce celkem částku Kč 613.396,-, uplatněnou s příslušenstvím, spočívajícím v úroku z prodlení. Všechny tyto položky představují škodu vzniklou žalobci v souvislosti s nedodáním předmětného vozidla žalovaným.

Soud prvního stupně shledal po právu nárok žalobce ve výši Kč 55.396,- spolu s příslušenstvím představujícím 9 % úrok z prodlení za dobu od 15.5.2006 do 31.5.2006, jak vyplývá z bodu I. výroku rozsudku. Vycházel jednak z kupní smlouvy, uzavřené mezi žalovaným a společností CAC LEASING, a.s. dne 21.4.2005, v níž došlo k dohodě o přechodu vlastnického práva k předmětnému vozidlu na společnost CAC LEASING, a.s. v souladu s ustanovením § 443 odst. 1 obch. zákoníku momentem podepsání předávacího protokolu. Soud prvního stupně dále zjistil, že k přechodu vlastnického práva na společnost CAC LEASING, a.s. došlo až ke dni 21.10.2005.

Dále vycházel soud prvního stupně ze zjištěné skutečnosti, že společnost CAC LEASING, a.s. jako pronajímatel a žalobce v postavení nájemce uzavřeli podle ustanovení § 262 obchodního zákoníku s odkazem na ustanovení § 273 obchodního zákoníku dne 21.4.2005 leasingovou smlouvu ve znění Všeobecných smluvních podmínek, jako nedílné součásti leasingové smlouvy. Předmětem leasingu bylo

vozidlo Mercedes Benz Atego 2628 s hydraulickou rukou a sklápěcí nástavbou. Z ujednání obsaženého v leasingové smlouvě a ve všeobecných podmínkách pronajímatele pro finanční leasing (dále VPP), jako nedílné součásti leasingové smlouvy, soud prvního stupně zjistil zmocnění žalobce jako nájemce k uplatnění veškerých práv, která přísluší společnosti CAC LEASING, a.s. na základě kupní smlouvy se žalovanou společností z titulu odpovědnosti za vady, za záruky a servis k dodanému předmětu koupě.

V řízení před soudem bylo prokázáno, že žalovaná společnost nezabezpečila pro leasingovou společnost předání upraveného vozidla hydraulickou rukou a sklápěcí nástavbou ve sjednaném termínu, tj. v dubnu 2005. Dále bylo prokázáno, že předmět kupní smlouvy a leasingu byl předán leasingovému nájemci až dne 21.10.2005, tj. se zpožděním 129 dnů, ačkoliv měl být předán dne 14.6.2005. Na toto nesplnění smluvních podmínek se proto vztahuje ustanovení § 373 obchodního zákoníku. Soud prvního stupně dále uvedl, že skutečnosti vylučující odpovědnost žalovaného za způsobenou škodu žalovaný neprokázal. Žalobce v řízení prokázal, že v době prodlení žalovaného zaplatil za přepravu náhradním dopravcům částku 39.335,- Kč. Dále prokázal, že zaplatil za vypracování znaleckých posudků na posouzení technického stavu a funkčnosti sklápěcí nástavby na předmětu leasingu soudnímu znalci částku 12.000,- Kč. Tyto částky shledal soud prvního stupně po právu, proto zavázal žalovaného k jejich úhradě.

Co se týče nároku žalobce na úhradu tvrzené smluvní pokuty ve výši 300.000,- Kč soud prvního stupně uvedl, že žalobce přes opakované poučení neprokázal žádnou souvislost mezi vyúčtovanou smluvní pokutou fakturou číslo 600027 společností EKOSTAV s.r.o. na základě smlouvy o provozu dopravního prostředku, když takovou smlouvu o provozu dopravního prostředku žalobce nepředložil.

Poukázal na obsah smlouvy o provozu dopravního prostředku, uzavřené mezi žalobcem a společností EKOSTAV 2000 s.r.o., IČ 25656970 dne 15.6.2005. Uvedl, že v záhlaví smlouvy je označena společnost EKOSTAV 2000 s.r.o. a smlouva je podepsána _____, který připojil razítko společnosti EKOSTAV s.r.o. Podle názoru soudu prvního stupně žalobce neprokázal, že zaplacenou smluvní pokutu ve výši 300.000,- Kč zaplatil důvodně, když smluvní pokutu vyúčtoval subjekt odlišný od společnosti EKOSTAV 2000 s.r.o. Personální propojenost obou společností přitom nemá na tuto okolnost žádný význam. Z tohoto důvodu nepřiznal žalobci nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 300.000,- Kč, neboť není částkou, která by byla v příčinné souvislosti s porušením smlouvy o provozu dopravního prostředku.

Soud prvního stupně nepřiznal žalobci rovněž nárok na náhradu ušlého zisku ze smlouvy o provozu dopravního prostředku. Uvedl, že žádná smlouva na ujeté kilometry nebyla soudu prokázána. Ušlý zisk proto hodnotil jako neprokázaný a spíše účelovým tvrzením žalobce. Z tohoto důvodu nebyl proveden důkaz znaleckým posudkem. Tvrzení žalobce nebylo prokázáno a není v příčinné souvislosti s uzavřenými smlouvami.

Proti bodu II. a III. výroku rozsudku podal žalobce včas odvolání a trval na svém právu požadovat na žalovaném náhradu škody v souvislosti s prodlením žalovaného s dodáním předmětného vozidla. Žalobce namítal, že soud prvního stupně nepřihlédl ke všem žalobcem tvrzeným skutečnostem a neprovedl navrhované důkazy. K prokázání výše ušlého zisku poukázal na to, že navrhoval vypracování

znaleckého posudku ke stanovení obvyklé ceny za jeden kilometr přepravy. Uvedl, že příčinná souvislost mezi porušením povinností žalovaného a vznikem ušlého zisku žalobce je naprosto zjevná a dostatečně prokázána. Je nepochybné, že nedodáním předmětného automobilu nemohl žalobce automobil užívat a generovat zisk. Připomněl, že pořizoval automobil k podnikatelským účelům a toto muselo být žalovanému známo. Žalobci z tohoto důvodu ušel zisk, eventuálně další škoda.

Sporná může být podle žalobce pouze výše ušlého zisku. Žalobcem požadovaná výše ušlého zisku je podle jeho názoru přiměřená a obvyklá.

Co se týče nároku žalobce na náhradu škody ve výši Kč 300.000,- z důvodů uhrazené smluvní pokuty žalobce poukázal na skutečnost, že tento nárok prokazoval příslušnou smlouvou, výpisem z bankovního účtu, fakturou, a nad rámec toho navrhoval výslech _____ jednatele a jediného společníka jak ve společnosti EKOSTAV 2000 s.r.o., tak ve společnosti EKOSTAV s.r.o. Uvedl, že je pravdou, že uzavřel smlouvu s odlišným subjektem od toho, který vystavil fakturu na smluvní pokutu a na jehož bankovní účet byla smluvní pokuta poukázána. Důvodem tohoto rozporu je postoupení pohledávky z titulu smluvní pokuty ze společnosti EKOSTAV 2000 s.r.o. na společnost EKOSTAV s.r.o. Oba tyto subjekty byly v rozhodné době personálně propojeny prostřednictvím osoby _____, Žalobci bylo toto personální propojení z obchodní praxe známo a neměl důvod jakkoliv pochybovat o oprávněnosti požadovat úhradu smluvní pokuty druhou jmenovanou společností.

Závěrem žalobce namítal nesprávnost rozhodnutí soudu prvního stupně o náhradě nákladů řízení. Navrhoval rozsudek v odvoláním napadené části zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalovaný v podaném vyjádření k odvolání žalobce uvedl, že považuje rozsudek soudu prvního stupně za správný, námitky žalobce za nedůvodné. Navrhoval proto rozsudek potvrdit. Má za to, že soud prvního stupně zjistil správně, že žalobce nemá nárok na náhradu zaplacené smluvní pokuty, neboť částka Kč 300.000,- není v příčinné souvislosti s porušením smlouvy o provozu dopravního prostředku. Rovněž se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně v tom, že žalobce neprokázal přes poučení soudu důvodnost svých tvrzení ohledně náhrady tvrzeného ušlého zisku ve výši Kč 258.000,-.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 211, § 212, § 212a o.s.ř.

V řízení před soudem prvního stupně bylo prokázáno, že vozidlo, dodané žalovaným podle kupní smlouvy, uzavřené se společností CAC LEASING, a.s., bylo určeno pro žalobce na základě leasingové smlouvy, uzavřené žalobcem se společností CAC LEASING, a.s. Tuto skutečnost žalovaný, jako dodavatel vozidla, od počátku věděl, když si žalobce u žalovaného vozidlo vybral, dohodl s ním příslušenství a dojednal jiný, než původně sjednaný termín předání vozidla. Rovněž tato skutečnost vyplývá z listiny, označené jako Kupní smlouva/Leasingová smlouva, potvrzené všemi třemi zúčastněnými subjekty, tj. žalobcem, žalovaným a společností CAC LEASING, a.s. Vyplývá rovněž z ujednání, obsaženého ve Všeobecných obchodních podmínkách CAC LEASING a.s. ke kupní smlouvě (dále „Podmínek“), jako nedílné součásti smlouvy kupní a smlouvy leasingové, neboť podle bodu 6 uvedených Podmínek mělo

být provedeno přijímací řízení dodávaného předmětu za účasti zástupce prodávajícího, zástupce kupujícího a nájemce a měl být o něm sepsán přijímací protokol, podepsaný všemi účastníky. Podle bodu 2 Podmínek vzal prodávající na vědomí, že CAC LEASING a.s. jako kupující předá předmět smlouvy nájemci k užívání na podkladě leasingové smlouvy.

Uvedená skutečnost je významná pro posouzení celého sporu. Je nepochybné, že obě jinak samostatné smlouvy, jsou svým předmětem vzájemně provázány a plnění z jedné z nich je vázáno na splnění druhé.

Podle odvolacího soudu je nutné přihlédnout i k charakteru leasingové smlouvy, jejímž účelem je poskytnutí finančního leasingu k předmětu, vybranému leasingovým nájemcem, a to až do jeho konečného zaplacení. Za tím účelem leasingová společnost uzavře s vybraným dodavatelem kupní smlouvu, zpravidla podle požadavku budoucího leasingového nájemce, kterému předmět koupě přenechá do užívání. S tím bezprostředně souvisí ujednání, obsažené v leasingové smlouvě, představující zmocnění leasingového nájemce k uplatňování veškerých nároků z odpovědnosti za vady dodaného předmětu, svědčící leasingové společnosti, jako vlastníku daného předmětu, vůči dodavateli předmětu na základě uzavřené kupní smlouvy.

K posouzení otázky přímé odpovědnosti žalovaného vůči žalobci za prodlení s dodáním předmětu leasingu odvolací soud opakovaně odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 29 Odo 379/2001. V tomto rozhodnutí vyslovil uvedený soud právní názor na to, že účastník smluvního vztahu nese odpovědnost i za škodu, způsobenou třetí osobě, která nevystupuje jako účastník smlouvy, za předpokladu, že závazek, k jehož porušení došlo, měl dopad do právní sféry poškozeného. Odůvodnění citovaného rozhodnutí přitom vychází z ustanovení § 420 obč. zákoníku a uvádí, že není podstatné, zda vyplývá porušení právní povinnosti ze smlouvy, nebo jde-li o povinnost mimosmluvní. Rozhodné však je, zda škůdce věděl v době uzavření smluvního vztahu o možném způsobení škody třetímu subjektu.

Podle odvolacího soudu odpovědnost, které se žalobce vůči žalovanému dovolává, je možno podřadit pod ustanovení § 373 a násl. obchodního zákoníku, a to vzhledem k přímému závazku žalovaného předat dohodnutý předmět přímo žalobci. Tento závazek žalovaný smluvně převzal a je vyjádřen v kupní smlouvě, uzavřené společně se smlouvou leasingovou a v Podmínkách v bodě 2 a 6.

Z uvedeného je zřejmé, že pro uplatnění předmětné škody leasingovým nájemcem vůči dodavateli předmětu není v tomto případě třeba zvláštního zmocnění leasingové společnosti, neboť se nejedná o škodu, která vznikla leasingové společnosti, nýbrž žalobcem uplatňovaná škoda měla podle tvrzení žalobce zasáhnout do jeho sféry a je tudíž jeho škodou.

Podle ustálené rozhodovací praxe soudů není pro posouzení platnosti smlouvy rozhodné, zda předmět koupě existoval v době jejího uzavření. Tomu odpovídá i úprava provedená ustanovením § 410 odst. 1 obch. zákoníku, která připouští dodání zboží, které bude teprve vyrobeno. Ani výhrada vlastnictví, jak upravuje ustanovení § 445 obch. zákoníku, nemá na posouzení platnosti uzavřené kupní smlouvy žádný vliv. Shodné výkladové pravidlo směřuje k posouzení otázky platnosti leasingové smlouvy, uzavřené podle ustanovení § 269 odst. 2 obch. zákoníku.

Podle ustanovení § 37 odst. 2 obč. zákoníku je neplatný právní úkon, jehož předmětem je plnění nemožné. Neplatný je i právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům, jak stanoví ustanovení § 39 obč. zákoníku.

V daném případě je mezi účastníky nesporné, že v době uzavření obou smluv nebylo vozidlo kompletní a bylo nutné na něj namontovat hydraulickou ruku a sklápěcí nástavbu. Podle vyjádření účastníků došlo k dohodě žalobce se žalovaným o typu tohoto příslušenství a o tom, že se termín předání vozidla mění, a to do 14.6.2005. S ohledem na to je nutné na obě předmětné smlouvy, tedy jak na smlouvu kupní, tak na smlouvu leasingovou, pohlížet jako na platně uzavřené smlouvy, když podstatné náležitosti obou smluv byly účastníky v momentu uzavření obou smluv dohodnuty.

Dále se soud zabýval otázkou odpovědnosti žalovaného za uplatňovanou škodu, její existencí a výší. Předmětem odvolacího řízení zůstal nárok žalobce na zaplacení částky Kč 558.000,-, který je představován smluvní pokutou ve výši Kč 300.000,-, zaplacenou žalobcem z důvodu nesplnění smluvních povinností ze smlouvy o provozu dopravního prostředku uzavřené žalobcem se společností EKOSTAV s.r.o. dne 15.6.2005. Dále tato částka zahrnuje nárok na náhradu ušlého zisku ve výši Kč 258.000,-, který rovněž vyplývá ze smlouvy o provozu dopravního prostředku uzavřené se společností EKOSTAV s.r.o. a je žalobcem kalkulován tak, že z jednoho kilometru ve výši Kč 20,- a předpokládaného počtu 3.000 najetých kilometrů měsíčně činí tato částka Kč 60.000,-. Proto za 129 dnů prodlení žalovaného s dodáním vozidla požaduje žalobce takto vzniklý ušlý zisk ve výši Kč 258.000,-.

Z ustanovení § 373 obchodního zákoníku vyplývá, kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu způsobenou druhé straně, pokud neprokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

S ustanovení § 379 obchodního zákoníku vyplývá, že nestanoví-li tento zákon jinak, nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk.

V řízení bylo prokázáno, že žalovaný svou smluvní povinnost porušil, pokud k datu 14.6.2005 nedošlo k předání vozidla žalobci, neboť vozidlo bylo v technickém stavu, který bránil jeho převzetí. Žalobce opakovaně uplatnil u žalovaného reklamaci vad. Reklamované vady jsou specifikovány ve znaleckých posudcích. K řádnému předání vozidla došlo až dne 21.10.2005, tedy se zpožděním 129 dnů.

Žalobce v řízení prokázal, že dne 15.6.2005 uzavřel se společností EKOSTAV 2000 s.r.o. smlouvu o provozu dopravního prostředku. Ačkoliv byla v záhlaví smlouvy označena jako objednatel provozu společnost EKOSTAV 2000 s.r.o. a u podpisu jednatele společnosti byl připojen otisk razítka společnosti EKOSTAV s.r.o., vyšel odvolací soud z doplňujícího vyjádření žalobce a současně z výpovědi svědka _____, který byl v rozhodné době současně jednatelem jak _____ ve společnosti EKOSTAV 2000 s.r.o., tak ve společnosti EKOSTAV s.r.o. a zjistil, že smlouvu o provozu dopravního prostředku ze dne 15.6.2005 uzavřel žalobce se společností EKOSTAV 2000 s.r.o. Žalobce v postavení provozovatele se zavázal přepravovat pro objednatele provozu společnost EKOSTAV 2000 s.r.o. svým

nákladním automobilem strojní zařízení a materiál. Nákladní automobil, kterým měl žalobce provádět činnost ve prospěch objednatele, společnosti EKOSTAV 2000 s.r.o., byl ve smlouvě označen jako automobil MERCEDES, vybavený nástavbou Atego a hydraulickou rukou. Typově se shodoval s předmětem kupní a leasingové smlouvy, tedy s předmětem, který měl dodat žalovaný.

Co se týče nároku žalobce na náhradu škody, spočívající v zaplacené smluvní pokutě ve výši Kč 300.000,-, vyšel odvolací soud z obsahu uzavřené smlouvy o provozu dopravního prostředku ze dne 15.6.2005. Podle článku II. této smlouvy se žalobce zavázal za podmínek stanovených ve smlouvě přepravovat svým nákladním automobilem pro objednatele provozu strojní zařízení a materiál, které bude objednatel před každou jízdou upřesňovat na základě svých aktuálních potřeb. Závazek žalobce byl v článku III. smlouvy sjednán na dobu od 15. června 2005 do 31. prosince 2005. V článku V. smlouvy byly sjednány podmínky přepravy. V článku V. bodu 5 se objednatel zavázal předat provozovateli nejpozději 3 dny před stanoveným termínem provozu dopravního prostředku písemnou přepravní dispozici, zejména s upřesněním místa nakládky, času a charakteru připravovaného nákladu. Předáním se rozumí prokazatelné zaslání faxem, e-mailem, poštou nebo osobním doručením do sídla přepravce. Žalobce se v článku VI. bodu 2 smlouvy zavázal zaplatit objednateli smluvní pokutu ve výši Kč 300.000,-, pokud nezapočne s přepravou, ani nezajistí náhradní způsob přepravy v souladu s článkem V. této smlouvy.

K otázce vyúčtování smluvní pokuty ve výši 300.000,- Kč fakturou číslo 600027 ze dne 31.3.2006 společností EKOSTAV s.r.o. a její úhrady žalobcem společností EKOSTAV s.r.o. dne 6.1.2006 žalobce v řízení před soudem prvního stupně tvrdil postoupení pohledávky mezi společnostmi EKOSTAV 2000 s.r.o. a EKOSTAV s.r.o. a k těmto skutečnostem navrhoval výslech svědka s ohledem na neexistenci písemné smlouvy o postoupení pohledávky. V odvolacím řízení pak byla žalobcem předložena k důkazu písemná dohoda o postoupení pohledávek a závazků ze dne 17.11.2005, uzavřená mezi společnostmi EKOSTAV 2000 s.r.o. a EKOSTAV s.r.o.

Z ustanovení § 524 odst. 1 občanského zákoníku vyplývá, že věřitel může svou pohledávku i bez souhlasu dlužníka postoupit písemnou smlouvou jinému. Podle § 526 odst. 1 občanského zákoníku je postupitel povinen postoupení pohledávky bez zbytečného odkladu oznámit dlužníkovi. Ze odst. 2 citovaného ustanovení § 526 vyplývá, že oznámí-li dlužníkovi postoupení pohledávky postupitel, není dlužník oprávněn se dožadovat prokázání smlouvy o postoupení.

Odvolací soud poukazuje na skutečnost, že ačkoliv žalobce v řízení před soudem prvního stupně tvrdil, že žádná písemná smlouva o postoupení pohledávek neexistovala, v odvolacím řízení předložil písemnou smlouvu o postoupení pohledávek, uzavřenou mezi společnostmi EKOSTAV 2000 s.r.o. a EKOSTAV s.r.o. Tím však překročil omezení odvolacích důvodů ve smyslu ustanovení § 205a o.s.ř., a proto odvolací soud ke změně tvrzení žalobce ohledně těchto skutečností nepřihlédl - a rovněž nepřihlédl podle ustanovení § 213 odst. 5 o.s.ř. k důkazu představujícímu písemnou smlouvou o postoupení pohledávky.

Odvolací soud poukazuje i na to, že v řízení nebylo žalobcem prokázáno, že společnost EKOSTAV 2000 s.r.o., jako postupitel z tvrzené smlouvy o postoupení

pohledávky, postoupení pohledávky (smluvní pokuty ve výši Kč 300.000,-) žalobci oznámila, jak předpokládá ustanovení § 526 odst. 1 občanského zákoníku. Tato žalobcem tvrzená skutečnost nebyla v řízení prokázána ani výsledkem svědka

Odvolací soud proto dospěl k závěru, že žalobce, který uhradil vyúčtovanou smluvní pokutu ve výši Kč 300.000,- společnosti EKOSTAV s.r.o. neprokázal, že tak učinil na základě právní skutečnosti, která by tento postup odůvodňovala. S ohledem na to dospěl odvolací soud shodně se soudem prvního stupně k závěru, že žalobce v řízení neprokázal, že by tvrzená škoda, představující zaplacenou smluvní pokutu ve výši Kč 300.000,-, byla v příčinné souvislosti s porušením smluvní povinnosti ze strany žalovaného, pokud žalobce uhradil smluvní pokutu ve výši Kč 300.000,- právnímu subjektu odlišnému od společnosti EKOSTAV 2000 s.r.o., s níž měl uzavřenu smlouvu o provozu dopravního prostředku ze dne 15.6.2005 a v níž se zavázal k úhradě předmětné smluvní pokuty.

Co se týče prokázání práva žalobce na úhradu ušlého zisku ve výši Kč 258.000,-, uplatňovaného v řízení ve smyslu ustanovení § 379 obchodního zákoníku, bylo sice výsledkem svědka _____ prokázáno, že nepředával žalobci žádné přepravní dispozice v souvislosti s tím, že žalobce neměl od počátku uzavření smlouvy k dispozici dopravní prostředek, s nímž by byl schopen sjednané činnosti vykonávat. Svědek však již nebyl schopen konkretizovat, jaké konkrétní činnosti měl žalobce pro společnost EKOSTAV 2000 s.r.o. vykonávat v rozhodném období, tedy po dobu platnosti uzavřené smlouvy. Pokud žalobce navrhoval na prokázání výše ušlého zisku zpracování znaleckého posudku, odvolací soud se ztotožnil s postupem soudu prvního stupně, který k jeho zadání nepřistoupil. Za daného stavu věci, nebyl-li žalobcem tvrzen a prokazován reálný rozsah činností, které měl pro společnost EKOSTAV 2000 s.r.o. vykonávat v rozhodném období, nemůže znalecký posudek tyto skutečnosti suplovat, nýbrž úkolem znaleckého posudku je pouhé posouzení účastníkem tvrzených skutečností, k nimž je zapotřebí odborných znalostí. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že ani nárok žalobce na náhradu ušlého zisku nebyl žalobcem prokázán.

S ohledem na to postupoval odvolací soud podle ustanovení § 219 o.s.ř. a rozsudek soudu prvního stupně v odvoláním napadeném rozsahu pod bodem II. výroku potvrdil jako věcně správný a dále potvrdil související výrok o nákladech řízení, označený pod bodem III. rozsudku, avšak s tím, že uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně částku Kč 148.927,-. Odvolací soud z obsahu spisu zjistil, že se soud prvního stupně dopustil nesprávného výpočtu nákladů žalovaného, které mu vznikly v řízení před soudem prvního stupně, pokud započítal do nákladů žalovaného soudní poplatky za podané odvolání, ačkoliv žalovaný v průběhu řízení žádné odvolání nepodal. Odvolací soud proto tuto nesprávnost v rozhodnutí soudu prvního stupně v odvolacím řízení napravil a postupoval přitom podle ustanovení § 164 a § 151 odst. 1 o.s.ř. Náklady žalovaného byly nižší o částku 24.540,- Kč a činily tedy Kč 181.756,-. To se projevilo při výpočtu poměrného úspěchu žalovaného v řízení podle ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř., který činí částku Kč 148.927,-.

Výrok o nákladech odvolacího řízení se řídí podle ustanovení § 224 odst. 1 a podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce je proto povinen zaplatit žalovanému úspěšnému v odvolacím řízení náklady řízení, spočívající v právním zastoupení podle vyhl.č. 484/2000 Sb. v platném znění ve výši Kč 49.570,-, 5x režijní paušál po 300,-

Kč, celkem ve výši 1.500,- Kč, DPH 20 % ve výši Kč 10.214, celkem náklady právního zastoupení činí částku Kč 61.284,-.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně dospěje dovolací soud k závěru, že napadený rozsudek má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny dobrovolně, lze toto rozhodnutí vykonat podle příslušných ustanovení občanského soudního řádu.

V Praze dne 11. ledna 2012

JUDr. Ivana W o l f o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
E. Görtlerová